

Els fets d'aquests dies, tant els del 20 d'agost a la final del mundial, com les posteriors intervencions del president de la RFEF han intentat deslluïr la victòria d'un equip de dones que ha aconseguit una fita històrica de l'esport i que les ha situat com a campiones del món de futbol.

L'actitud de Rubiales, el president de la RFEF, qui ha fet ús del seu càrrec institucional i de la seva posició de poder, sentint-se emparat pel patriarcat i fent ús del cos d'una dona, és una actitud masclista i misògina, una mostra més de la desigualtat que existeix encara a la nostra societat entre dones i homes, a l'entorn esportiu, i també a la societat i la feina.

La Jennifer Hermoso Fuentes ha trobat en les seves companyes la sororitat, en la societat i el moviment feminista, el suport, i en el seu sindicat, la resposta col·lectiva en la defensa dels seus drets. Són els drets de les jugadores que ja no hi són, però també de les que vindran.

El seu victimari és un cap, un home amb responsabilitat sobre una treballadora, una dona. Un home que a la feina es creu amb impunitat de forçar-la a fer-li un petó sense consentiment, sense desig i, a sobre, de fer-ho en públic. Això té un nom i es diu assetjament sexual a la feina.

L'assetjament sexual o per raó de sexe a la feina encara avui està invisibilitzat i normalitzat als centres de treball, molt més del que sembla. Suposa el 18% de la violència de gènere i **ÉS VIOLÈNCIA MASCLISTA**.

Des de CCOO i UGT recordem que els protocols d'assetjament sexual i per raó de sexe a la feina són obligatoris a totes les empreses d'aquest país des de l'any 2007 i que són una eina fonamental i poderosa per visibilitzar, detectar i erradicar les violències masclistes a la feina.

Uns protocols que han de regular mesures de sensibilització, informació i formació a tot el personal dels centres de treball, a més de procediments d'investigació i mesures cautelars per establir distàncies entre víctima i victimari, independentment del que passi per la via penal. Es tracta d'uns protocols obligatoris per les empreses, però sense exigència de registre públic que permeti un control per la via administrativa o sindical, en un país on la majoria d'empreses són PIMES o MicroPIMES, cosa que dificulta o impedeix l'organització de treballadors i treballadores i el control sindical del seu compliment.

Els protocols són una eina de gran vàlua, però sense el compromís i la ferma voluntat de les empreses vers la lluita contra les violències masclistes poden quedar en paper mullat o, fins i tot, emascarar la violència masclista.

Els fets d'aquesta darrera setmana són només una mostra de les moltes situacions que encara viuen les dones a la feina per part de molts homes que se senten emparats pel patriarcat i que creuen viure amb impunitat per la manca de denúncies. I moltes dones no les interposen per por a ser estigmatitzades o qüestionades, i per temor a les represàlies o de perdre el lloc de treball.

Des de la UGT i CCOO mantenim el nostre ferm compromís de continuar lluitant contra l'assetjament sexual i per raó de sexe. La nostra és una lluita per construir, també des de la coeducació a les escoles, una societat on la igualtat real sigui un fet i on dones i nenes podem viure sense desigualtat, sense estereotips d'un gènere que ens oprimeix i lliures de violències masclistes.

Volem també fer una crida a tots els homes que estan al nostre costat, perquè no podem ser còmplices amb el silenci i perquè la lluita feminista, per posar fi a les desigualtats, el masclisme, la misogínia i els seus fonaments és una lluita de tota la societat.

S'ha acabat
Totes som Jenni Hermoso